

MSB 248

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Waarom overkomen goede mensen slechte dingen?

Door David R. Hettema

Tijdens een recent bezoek aan een christelijke boekwinkel zag ik een aantal boeken met titels die vergelijkbaar waren met deze studie, allemaal bedoeld om nuttige antwoorden te geven aan mensen die in hun leven onverklaarbare, pijnlijke tragedies hebben meegemaakt. We hebben allemaal te maken met ongewenste tragische gebeurtenissen die ons leven verstoren.

Er gebeuren nu eenmaal slechte dingen in ons leven. Dat is een algemene ervaring van de hele mensheid. We zijn als slagmannen in een honkbalwedstrijd die alles moeten incasseren wat de tegenstander ons toewerpt. We kunnen misschien wel omgaan met de rechte ballen, maar plotseling komt er een effectbal en weet je niet waar die heen gaat en hoe je ermee om moet gaan. Effectballen zijn onvermijdelijk; het is niet de vraag *of*, maar *wanneer*.

We hebben de verwarde vragen gehoord: “Waarom heeft God Tommy laten sterven?” “Waarom is mijn jongere zusje aan kanker overleden?” “Waar was God toen al die mensen in de overstroming verdronken?” “O God, waarom ik?”

In het Woord van God staan antwoorden op deze vragen. In Prediker zocht koning Salomo, een door God begiftigd man die zonder twijfel een van de wijste mannen op aarde was, naar het antwoord op dit probleem: **“Ik, Prediker, was koning over Israël te Jeruzalem; en ik zette mijn hart**

erop om na te vorsen en onderzoek te doen naar de wijsheid in alles, wat onder de hemel geschiedt. Dat is een kwade bezigheid, die God aan de mensenkinderen gegeven heeft om zich daarmee te kwellen” (Pred.1:12-13).¹

Salomo's conclusie over dit probleem is een algemene waarheid die al sinds de zonde van Adam geldt en die zal blijven gelden totdat God de aarde regeert en zonde en dood vernietigt. Dit is zijn observatie: **“Wederom zag ik onder de zon, dat niet de snelsten de wedloop winnen, noch de sterksten de strijd, noch ook de wijzen het brood, noch ook de schranderen de rijkdom, noch ook de verstandigen de gunst, want tijd en toeval treffen hen allen. Want ook de mens kent zijn tijd niet, evenmin als de vissen, die in het verraderlijke net gevangen worden, evenmin als de vogels, die in het klapnet gevangen worden. Evenals zij worden de mensenkinderen verstrikt ten tijde des kwaads, als dit hen plotseling overvalt”** (Pred.9:11-12).

Ja, tijd en toeval overkomen ons allemaal. De onverwachte wendingen van het leven komen zonder onderscheid op ons af. Veel christenen geloven dat God alles ziet, alles hoort en alles weet, en bovendien dat er niets gebeurt waar Hij niet de hand in heeft. Veel mensen geven uiting aan deze manier van denken en geven God de schuld van alles:

Ze vertellen je dat alles wat er in hun leven gebeurt, door God met een reden is gegeven.

Ze zeggen dat “God mijn man heeft weggenomen” of “God ons kind heeft weggenomen; Hij had nog een stem nodig in het hemelse koor.”

“God heeft een plan voor mijn leven, ik moet ontdekken wat dat is.”

“God heeft me kanker gegeven om me geduld te leren.”

Deze uitspraken zijn misschien troostend, maar ze zijn niet de waarheid.

Als dit beeld van God tot van onze christelijke ervaring behoort, namelijk dat God de oorzaak is van alle dingen, moeten we misschien onze denkwijze opnieuw onderzoeken in het licht van Gods Woord.

De Heer Jezus leerde Zijn toehoorders dat ze dit soort gedachten niet zouden moeten hebben. Hij gebruikte twee actuele gebeurtenissen die algemeen bekend waren. Dit is wat Hij hen leerde. **Er waren in die tijd mensen die Hem vertelden over de Galileeërs wier bloed Pilatus had vermengd met hun offers: “En Hij antwoordde en zeide tot hen: Meent gij, dat deze Galileeërs groter zondaars waren dan alle andere Galileeërs, omdat zij dit lot hebben ondergaan? Neen, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen. Of meent gij, dat die achttien, op wie de toren bij Siloam viel en die erdoor gedood werden, schuldiger waren dan alle andere mensen, die in Jeruzalem wonen? Neen, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen”** (Luc.13:1-5). Door dit te zeggen bedoelde Hij dat de Romeinen de Galileeërs niet hadden afgeslacht omdat God daarachter zat, en dat de toren ook niet op de achttien arbeiders was gevallen omdat God daar de hand in had gehad. De Heer bevestigde wat de wijze koning Salomo had gezegd, namelijk dat *tijd en toeval iedereen overkomen*.

Vandaag de dag geldt dit onontkoombare feit geldt nog steeds. De pijnlijke tegenslagen van het leven komen wel degelijk, maar niet van God. Zelfs in deze tijd van Gods genade kunnen sommigen van ons op het verkeerde moment op de verkeerde plaats zijn.

We hebben het voorrecht om te bidden, de prachtige mogelijkheid om God te vragen aandacht te schenken aan onze problemen en zijn hulp te vragen. Soms maken we de fout om deze problemen

---

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

op eigen kracht te willen oplossen. De apostel Jakobus spreekt over mensen die niet hebben omdat ze niet vragen. Vraag het aan je hemelse Vader, praat met God. Hij heeft beloofd naar ons te luisteren en onze verzoeken in overweging te nemen: **“Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus”** (Fil.4:6-7).

God handelt niet op de manier die wij denken, maar ik weet uit eigen ervaring dat God meer dan eens in mijn leven, toen er zich zeer ernstige problemen opstapelden en een ramp dreigde, in het geheim en op onzichtbare wijze mijn gebeden heeft verhoord en wat een ramp had kunnen worden, heeft omgezet in een zegen die mijn verbeelding te boven ging. Het is waar, gebed verandert dingen.

Aan iedereen die het gevoel heeft dat het leven volkomen oneerlijk is, dat God er niets om geeft of dat Hij dit universum op basis van toeval bestuurt, wil ik erop wijzen dat Hij op dit moment niet over deze aarde heerst. De satan is de god van deze aïoon, deze kwade stroming. In het zesde hoofdstuk van Efeziërs wordt ons gezegd dat we de hele wapenrusting van God moeten aandoen, zodat we stand kunnen houden tegen de listen van de duivel. De wapenrusting van God is het geloof dat we putten uit Gods Woord: **“want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten”** (Ef.6:12).

De basis waarop een mens beoordeelt of het leven hem eerlijk heeft behandeld, is beperkt tot zijn ervaringen in dit leven. De visie van de mens kan kortzichtig en vertekend zijn. Gods visie reikt veel verder dan de dood, tot in de toekomst, wanneer de opstanding van de mens zal plaatsvinden en Christus' rechtvaardige oordelen alles in orde zullen brengen.

Vanwege de zonde van Adam heeft ieder mens een afspraak met de dood, maar daarnaast zal ieder mens de opstanding ervaren en leven om voor de Rechter te verschijnen. “En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel” (Hebr.9:27). Wees niet bang voor Gods oordelen; zij zijn “begerenswaardiger dan goud” (Ps.19:10-11, Naardense Bijbel). Zijn oordelen zullen de wereld vast laten staan; het element van tijd en toeval zal niet langer bestaan.

“Want evenals in Adam allen sterven (stervend zijn), **zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.** Maar ieder in zijn eigen rangorde...” (I Cor.15:22-23). De drie opstandingsrangorden zijn:

1. **Christus, de eersteling;** (*APARKHĒ KHRISTOS*, de eerstelingengroep, zij die worden opgewekt in het Koninkrijk van God).
2. **Daarna wie van Christus zijn bij zijn komst.** (De martelaren uit de verdrukking).
3. **Daarna het einde** (de opstanding voor de Grote Witte Troon), **wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.**

Alle doden, van Abel, de eerste mens die stierf, tot de laatste mens die sterft voordat God ingrijpt, zullen de stem van de Zoon van God horen. Jezus zei: **“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de ure komt en is nu, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven... Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel”** (Joh.5:25,28-29).

De apostel Johannes, geïnspireerd door de Heilige Geest, nam de opstanding van Lazarus op in zijn evangelie als een van de tekenen of bewijzen die bevestigden dat Jezus de Christus was, de Zoon van God. Bovendien gebruikte Jezus de gebeurtenis van Lazarus' dood en opstanding om ons te leren dat Gods antwoord op de dood en de onrechtvaardigheden van dit leven in Hem te vinden zijn. Jezus zei: **"Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven** (stervende zijn); **gelooft gij dat?"** (Joh.11:25-26). Jezus sprak ook over de kwaliteit en de waarde van het aionische leven: **"Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed"** (Joh.10:10).

De opstanding is Gods antwoord op de dood

Hoofdstuk 11 van het boek Johannes vertelt ons de geschiedenis van een familie die plotseling wordt getroffen door een tragedie die ze niet aankunnen. Lazarus is ernstig ziek; zijn zussen Martha en Maria zijn bezorgd en ontzet dat dit hen is overkomen en sturen een boodschap naar Jezus dat hun broer erg ziek is.

De Heer antwoordde de boodschappers: "Deze ziekte is niet ten dode, maar ter ere Gods, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt worde" (Joh.11:4). Hij had Lazarus op afstand kunnen genezen, maar Hij bleef nog twee dagen op de plaats waar Hij was. Jezus was zich bewust van het moment waarop Lazarus stierf en pas toen ging Hij met Zijn discipelen naar Bethanië.

Martha en vervolgens Maria, die beiden rouwden om de dood van hun broer, kwamen naar Jezus toe. Deze onverwachte tragedie was voor hen net zo moeilijk als het vandaag de dag is voor iedereen die een dierbare heeft verloren. Beiden zeiden tegen Hem: **"Here, indien Gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn"** (Joh.11:21), woorden die vandaag de dag nog steeds klinken wanneer een broer, moeder of kind door de dood wordt weggenomen. De wonden die door de tijd en het toeval worden toegebracht, zijn genadeloos.

Jezus zei tegen Martha: **"Uw broeder zal opstaan."** Zij antwoordt: **"Ik weet, dat hij zal opstaan bij de opstanding ten jongsten dage"**, waarmee zij haar geloof in het toekomstige koninkrijk van God tot uitdrukking bracht. Jezus liet zien wat mensen kunnen verwachten wanneer hij over de aarde regeert. Hij wekte Lazarus uit de dood op. Onder Gods regering, wanneer zonde en dood zijn weggenomen, zal het leven worden hersteld, zullen gebroken harten en gebroken gezinnen worden genezen, en zal alles wat een gelovige door toeval en omstandigheden is overkomen, worden hersteld en meer.

Gepubliceerd op 15 november 2000